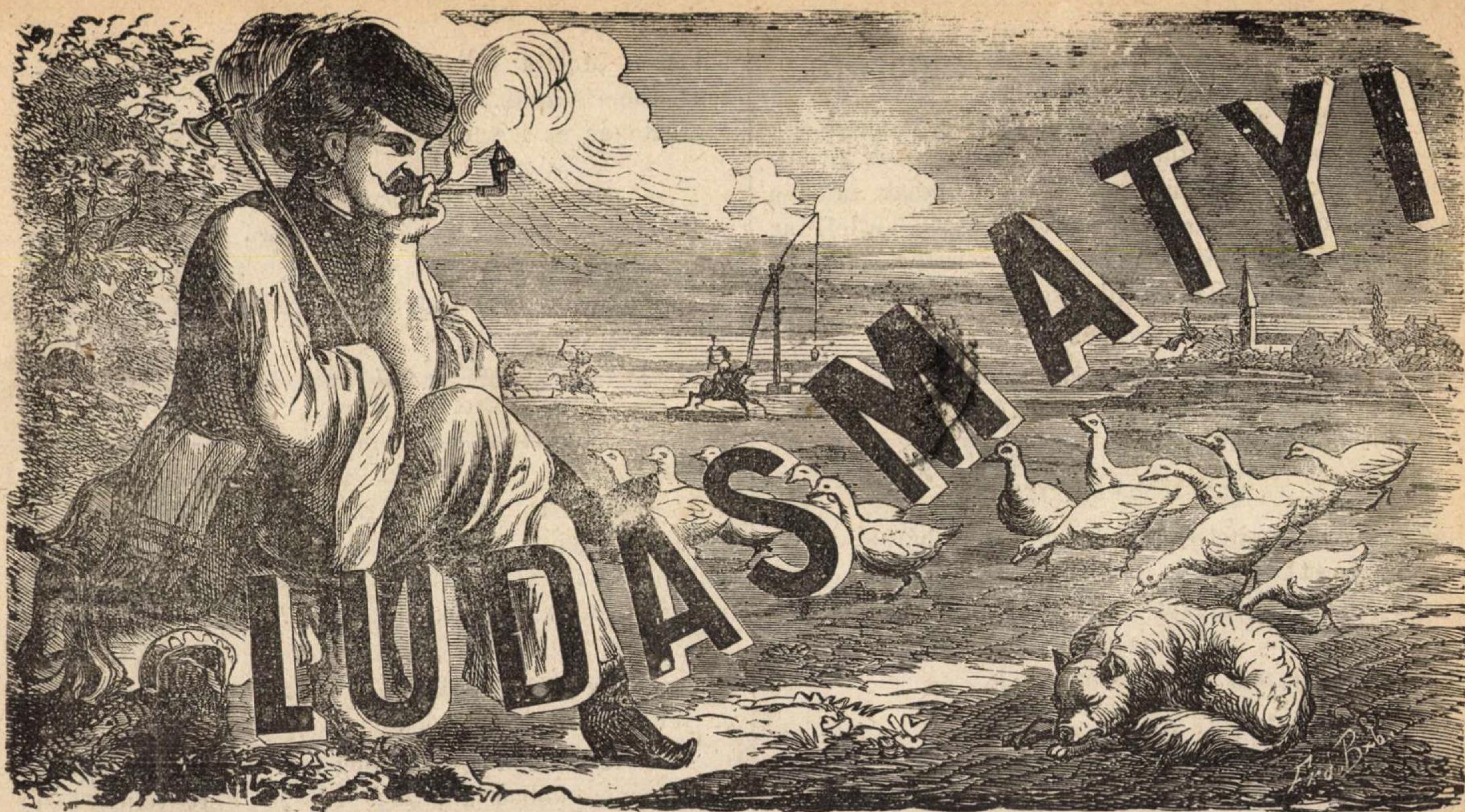

VI. ÉVFOLYAM. Megjelenik minden vasárnap. Ára félévre 3, egész évre 6 frt.	Az előfizetési pénz a KIADÓHIVATALBA városháztér 6. sz. alá küldendő.	Pest, nov. 24. 1872. 48 szám.	GYŰJTŐKNEK öt előfizető után tiszteletpéldány jár. Egyes példány ára helyben 10 kr.	Szerkesztői iróda: Városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat, mely »LUDAS MATYINAK« van szánva.

Divatos népdal.

Kettősben énekelik:

L ó n y a i.

Vagyok olyan legény mint te!
Mondok oly beszédet mint te!
Ha nem hiszed: hogy szeretlek,
Elhihedd azt, hogy m e g v e t l e k.

C s e r n á t o n i.

Bármennyi a fizetésed,
De te azzal be nem éred —
Pár millió még megjárja. . .
Szolgálatod igen drága.

Sziporkák.

Veszprémnek van két püspöke. Egyik Ranolder János a megyés, másik Bezerédy Miklós cimzetes püspök.

Az első több év óta sánta, mivel lábait a szél ütötte meg.

A másik szinte több év óta mind a két szemére vak.

Különben mindkettő igen szerette a fehér cselédeket.

Ezekre tehát igazán ellehet mondani: „a j ó p ü s p ö k v a g y m e g v a k u l, v a g y m e g s á n t u l."

Kecskeméti Aurél azt mondja a „Magyar Politiká"-ban, hogy a Csernátoni és Lónyai közt történt afférrel a képviselőház meg van f e r t ő z t e t v e.

No ha meg van fertőztetve, hát majd m e g f e r t ő z t e l e n i t i azt a házmester gáliczkő oldattal.

A „Reform" azt kivánja, hogy Csernátoni a képviselőházból k i b a l l o t i r o z t a t v á n — fosztassék meg mándátumától.

No miért nem kivánja még azt is, hogy az egyik szemét is szurják ki, hogy igy semmi t e k i n t e t b e n se legyen különb ember a Reform szerkesztőjénél.

Rómában ugyan mostan nincs kolera, hanem azért a fertőztelenitést ottan is gyakoroltatja az infallibilis szent atya!

Ugyanis közelebb Renán az örökvárosban járt, hogy az „Ántikrisztus" czimü müvéhez adatokat gyüjtsön, mikor aztán Renán eltávozott Rómából, a pápa mind azon helyeket, hol csak a pokolra kárhoztatott eretnek megjelent, tömjénnel k i f ü s t ö l t e t t e.

A „természettudományi közlöny" legutóbbi füzetében egy értekezésnek ilyen czime van: „J u n g f r a u m e g m á s z á s a."

Aztán még csak sajtópert sem indit ellene a királyi fiscus?

A schwindler hirdetések áldozata.

Megverne a bünöm, ha csak távolról is Török József gyógyszerész hirdetményeire céloznék, kinek hirdetményei sokkal népszerüebbek és olvasottabak, mint a magas kormány rendeletei; mert a mit ő hirdet, az csak az emberiség javára, kiszépitésére szolgál, magam is rendeltem meg tőle a hirdetések folytán

„**haj, szakál, és bajusz**“

növesztő szert, s bekentem vele fülem tövit, s tőle épen a talpamon nőtt ki a szőr.

Sőt használtam a —

„**nincs többé tyukszem**“

cimű galacsint, s rátettem tyukszememre és hátulsó zápfogam esett ki tőle

Mondom tehát, hogy ezen csodás és hasznos szereket tartalmazó hirdetményekre nem czélzok, hanem más egyebekre mik itten következnek.

Olvasom egyszer ezt:

☞ **100 forint** biztos jövedelem havonként, mit bármi állású ember megszerezhetanélkül, hogy hivatalában, mesterségében vagy gazdaságában gátoltatnék. — A tudakozás N. J.-hez Brezlauba intézendő, és 10 fttal ellátott levélre azonnal válasz adatik. ☜

Persze hogy mentem a postára, küldtem a tizforintot Brezlauba, s vártam a napot, midőn az utasitást megkapom, hogy miként juthatok én csakugy kutya futtában 100 ft havi jövedelemhez?

Posta fordultával meg is jött az utasitás, hogy én: tenyészek selyem bogarakat; e fáradságomért okvetetlen üti havonként 100 ft jövedelem a markomat.

Én? vénségemre bánjak hernyókkal?

No német! üssön beléd a menkő hernyóstól együtt, tehát ilyenformán csinálsz magadnak 100 ft jövedelmet havonként — dolog nélkül. — — —

Ismét olvasom egy másik lapban:

világ csodája!!

Rixnél Bécsben, 80 krajcárért egy óra lánccal együtt, egy évi jótállás mellett

80 krajcárért egy óra?!?

Hisz az enyém ugyan annyi forint volt? Ugy gondoltam, hogy itt a vidéken jó üzletet csinálok, mert az itt lakó urak még a hirdetéseket nem olvassák, csak a lap politikai rovatát — mert hát ahhoz értenek.

Megrendeltem vagy 200 darab órát, elküldvén árát. — Alig néhány napok alatt megkapom mind a 200 darabot, még reá adásul huszat.

Hogy verné ragyásra az őszi zivatar Rix uramat! Minő órák voltak ezek?

Olyanok, minőt ha Pestre megyek, kis öcsémnek szoktam venni 10 krért aranyos papirból, hasonló láncból azon Moizes kölköktől, kik leginkább a „Szénatéren“ állomásoznak.

No de ez is megtörtént!

— Olvasom, más alkalommal a Pesti Naplóból a **Rothberger** ruhatárában 25 ftért lehet egy egész őszi ruha készletet venni.

Dolgom levén Pesten, egyuttal elmentem a hirdetett céghez

Hisz 25 ft. bakatel egy egész őszi öltözetért.

— Jó napot, itt árulják a „Pesti Naplóban“ hirdetett 25 ft értékü őszi ruhát? — kérdém belépve a boltba.

— Igen is, szolgálatjára nagyságodnak, tetszik a „salonba“ sétálni… méltóztassék nagyságodnak helyet foglalni, minő szerencshe, hogy nagyságod őzletünket becses láthugatásával szerencsélteti?

Ezek voltak azon szaporán vékonyan vastagon, kiejtett üdvözlő nyilatkozatok, mik a bolt jordán személyeitől felém hangzának.

— Köszönöm a szivességet, itt a „Pesti Napló“ hirdetménye, ebben áll, hogy itt 25 ftért teljes őszi öltözetett lehet venni, nem szeretem a ceremoniát, itt a 25 ft, mutasson nekem reám illő öltönyt.

— Óh nagyságos uram, méltóztassék raktárunkba belépni, ott roppant halmaza van az ily öltönyöknek, de bizalmasan vagyok bátor kijelenteni, hogy az: nem ily orraságnak való! — szólt az üzlet vezető, elővévén egy csinos őszi öltözéket — hanem ezt merem rekomendálni, ez finom, gyönyörü kiállitásra, épen nagyságod déli termetére való. — Megbámultam a jordánt, mert biz én csak oly karcsu legény vagyok, mint Deáki Lala barátom! Hanem ezen szörnyü udvariasság által meghatva, azt gondoltam magamban: „legyen lud ha kövér.“

— Hát mi leszen ennek az ára?

— Ez méltóságos uram! igy három darabban — de tessék még egyszer jól megthapugatni — csak 150 ft, tessék csak méltóságodnak azt a finomságot, ezt a gyönyörü munkát tekinteni, valóba potom ár, különösen ily uri embernél.

Dictum faktum ezen — „nagyságos és méltóságos“ helyzetből csak ugy menekülhettem meg, hogy a hirlapokban hirdetett 25 ft értékü ruhát, megvettem 75 forintért.

Azonban itt volt becsület, neveztetvén egy száz alatt „nagyságos és méltóságos urnak“ ez pedig a ma korba sokat ér.

De menjünk tovább!

— Ismét olvasom a „Reform“-ban; az első magyar „Koppasztóbank“ állandó és mozgó ügynököket keres, soha nem halott és nem látott nagy jövedelmek mellett.

No ilyen kell nekem!

Azonnal irtam a „banknak“ s mi lett az eredmény? vagy 12 darab csoportozati sorstervezetet küldött hozzám eladás végett.

Én legyek — „handlé“? — én legyek egy nagyságos és méltóságos ur“?!

Káromkodtam mint egy plébános. Ekkor akadt, kezembe a „Budapesti Közlöny“ egyik száma minek és kinek hirdetése között ez áll:

— 10 ft beküldése mellett mindenkinek alapos utasítás adatik a **köszvény** meggyógyitására.

A levél cimzendő: M. J Doctorhoz Berlinbe.

Én már husz éve, hogy köszvénybe szenvedek, természetesen a 10 ftot elküldtem, hogy gyógyulásomat elősegitsem

S mi lett a válasz?

„Nem fog ön uram! neheztelni, hogy mi Dr. Korbulesz Ferenccel fogadván a végből, hogy nincs oly képtelen hirdetmény a hirlapokban, minek követője ne lenne? ön azon bolondoknak és szamaraknak egyike, kik a hirdetményekben hisznek, vigasztalja magát azzal, hogy mint ilyen nálunk 56700. szám alatt van bejegyezve.

Kik egyébiránt megkülönböztetett tisztelettel vagyunk Berlinbe stb. stb.

Ily helyzet közepette megutáltam a zuglapok hirdetményeit.

De még egy próbát teszek, most olvasom a „N. Fr. Presseben“ hogy a „Ferenc József és a vaskorona rend“ eladó, ezt meghozatom, s ha ez sem sikerül — beállok quardiánnak.

Sobri Jóska.—

A vitéz generális.

Még háboru sincs és már is
Harczol Kujon generális!
Hogy sikra szállt, az hát áll is
De a mit szól, az fatális . . .
Mert delegationális
Hómók kiáltják bár: satis!
Nem hallgat Kuhn generális,
A mellett hogy opponiál is
Még furcsán gesztikulál is . .
Előtte nagy kalamáris...
Ahhoz markol dühvel már is,
Egyet az asztalra vág is
Öklével a generális.
Ugy e bizony marcialis
Hős legény Kuhn generális??

Baloldali furfang.

A mostani követválasztáskor történt a következő eredeti eset:

Az x-i papnak — ki rettentő módon pecsovics, — tartozott egy baloldali hallgatója száz forinttal. — Elközelgetvén a választási mozgalmak, a baloldali ember kitüzte a baloldali követ zászlóját. — Elhivatja hát magához a páter s igy szól hozzá: „Hallja kegyelmed! — én viszaadom a kegyelmed százforintos kötelezvényét, — elengedem az adósságot, ha behuzza azt az átkozott rebellis zászlót. (Megjegyzendő hogy a jobboldali követ előre megtéritette a pap százforintját).

„Jól van tisztelendő ur! — felel az ember — itt a kezem behuzom a zászlót!“ — Az egyesség megtörtént, az adósság elengedtetett, — a zászló behuzatott.

Mily nagy vala azonban a páter felindulása, midőn harmadnapra ismét ott látja a zászlót a balpárti polgártárs házán lobogni.

Magához hivatja, — elkezdi dorgálni, szidni a polgártárst.

„Jaj édes tisztelendő uram! — felel a polgártárs — az egyességben csak az állt, hogy a zászlót behuzzam; — hogy ismét ki ne tüzzem, arról nem volt semmiféle szó sem.

Legujabb hirek.

Mért védelmezte oly tüzzel Haynald érsek a jezsuitákat Postmegye közgyülésén?

Azért mivel épen ő az assistense a magyarországi jezsuitáknak.

Pikáns történetecskét beszél egyik másik bécsi lap Kerkápolinak utóbbi 40 milliós kölcsönéről.

Kerkápoli ugyanis először 100 milliót kért, az osztrákbank azonban azt felelte, hogy ennyi hitele nincs Magyarországnak.

Kerkapoli erre art mondá, hogy ha százat nem adtok, adjatok hát huszat.

Jó, annyit adunk — válaszolák a financierek.

Hó! de most jut eszembe, hogy nekem 30 millióra van szükségem, tehát vagy semmi, vagy harminc millió!

Üsse kő, legyen hát harminc.

Csak harminc! — vága közbe Lónyai, — negyven milliónál kevesebbet egy batkával sem veszünk fel, hiszen tiz millió magamnak is kell.

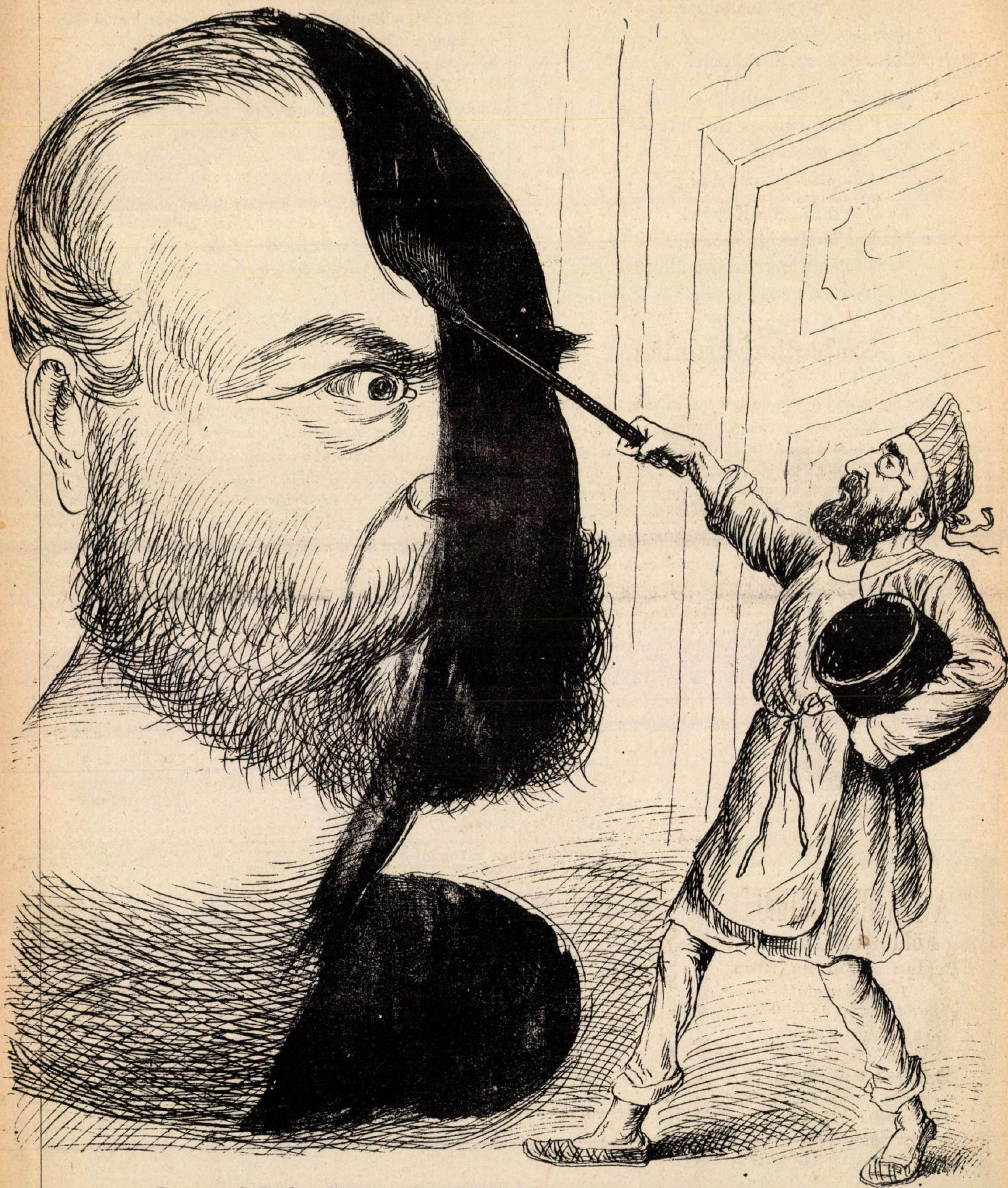
*

Honman származott a kolera?

Ludas Matyi: Hát nem elcsapni való ez a Menyus házmester! öt esztendeje már, mióta azt a sok piszkot és szemetet öszvehalmozódni engedi. Csoda-e aztán ha beütött miatta a kolera?

A november 18-iki országgyülési eseményhez.

Perczel Béla: Kérem a képviselő urat, a kormány ellen használt szavait legyen szives megmagyarázni.

Csernátoni: Tessék.

Ujdal.

Elódázni, elódázni,
Mindig csak is fináncozni,
Deficitet eltitkolni . .
Jól tudja ezt Kerkápoli!

Deficit hetven millió!
— És még sincsen ribillio? —
Van adó executió . .
S a némettel pénzfuzió!

Kedves miniszter Kápoli!
Szabad önhöz igy szólani?
Nem tetszik már odább állni?
S adóságot nem csinálni??

Szabadkai krónika.

Matyi bácsi!

Nemde csudálkozik ön, hogy jelen tudósitásunk nem foglalkozik a „hó-napszámos krónika“ plundrájának porolásával? — Oka az, hogy a legujabban megjelent füzetnek csak 9-ik lapjába pillanthattunk ép akkor, midőn egy trafik-árus a Kerkápoli-féle vizkóros „regálitást“ begöngyölgetni akarta . . . .

Mamelukjaink „hó-napszámos krónikája“ ritka, mint a fehér holló. — A jobboldaliak sötétben olvassák, hogy a sok badarság miatt el ne piruljanak; a balpártiak meg pénzért sem kerithetik meg, nehogy Matyi bácsi deresére jusson. — Pedig ráhuzzuk bármibe kerüljön is*)! . . .

Emlékezik tán Matyi bácsi! hogy Szikra Matyó járásbiró uram ellen, nemcsak a „Matyiban“, hanem a „Honban“ is vád emeltetett a miatt, hogy sokat „konesorog Szabadkán s nem hivatalkodik“**). Mily méltatlan vád! . . Mily alaptalan rágalom! — Hisz Matyó uram azért látogat meg bennünket oly sürün, hogy Szabadkán is hivataloskodjék arra, hogy fehérnemüjét a kapitányi hivatal közbejöttével kimosassa. — Lám, . . hogy bántogatják szegény párát?! . . . . A krónika igy szól:

Zsuzsi! Te többször bebizonyitottad, hogy ügyes szobaleány vagy. — Te nagyon tudsz kedvezni az öreg uraknak, ha mindjárt azok feleségesek is. — Ismered ugy-e bár Gyuri bácsit? — Hogyne ismernéd a jó öreg urat! . . . a „cseléd-tátit“. — Menj hozzá, s kérd meg a nagysságos asszony nevében, hogy küldjön egy városi ordonnance-kocsit, mely vizet hozzon; mert holnap nagy ruhamosás lesz.

Zsuzsi lélekszakadva fut Gyuri bácsihoz s előadja kérvényét.

Gyuri bácsi nagy zavarba jön, s azon tünödik, vajjon: teljesitse-e a gyöngéd kérvényt vagy ne? — Ha teljesitem — ugymond — akkor a főkapitány urat sértem meg, mert a rózsaszinü petitiók elintézése az ő szakmájához tartozik; ha pedig nem: úgy egy kir. járásbiró kiengesztelhetlen haragját veszem magamra. — Végre azt határozta, hogy Zsuzsit a gazdasági senatorhoz utasitsa; mert a „birói hatalom gyakorlásáról“ alkotott törvény szelleméhez képest, a kir. járásbiróság tényleges ruhamosása a törvényhatóság gazdasági szakosztályához tartozik.

A krónika tovább nem szól; folytatását a gazdasági tanácsnok urra bizzuk.

Halljuk és olvassuk a lapokban, hogy Lónyai miniszter elnök és Csernátony képviselő közt nagy csetepáté történt — Bekár, hogy a mi Herr von Miska bácsink nem premier miniszter, és a mi Lénárd főispánunk nem országgyülési elnök!!! — Tudom, hogy azóta már henkauf lett volna Csernátonyval!

Adieu a hó-napszámos krónika megkeritéseig!

Körpelesz
representánt.

*) Csak ide vele
**) Emlékszem az almási járás biróról

Matyi.

Diskurszus Icig és Mihály gazda között.

Mihály gazda: No szomszéd! hát maga mit szól a Lónyai és Csernátoniféle skandalumhoz?

Icig: Én csak azt szóllom hallja khend! hogy egyik sem sokat adott a másik becsületére, tehát quitteltek egymással.

Icig: Hát azt thodja e Mihály gazda! miért nem boldogulhat Kerkápoli az osztrák bankkal, és miért késik az a 10 millió dotatió?

Mihály: Tudja a feki, tán maga sem tudja Kerkàpoli, hát én hogy tudnám.

Icig: A bizuny azêrt késik lássa khend! mert az usztrák nemzeti bank titkára Lucam, rettentő magyar faló ső miatta nem kaphatja meg Kerkápoli a milliókat.

Mihály: A biz elég baj, mert a mi lukat üt a Kerkápoli becsületén ez a Lukám, ugyan csak nagy luk ám! hogy üssön bele a kolera abba a Lukába.

Kérdés: Mikor legszorgalmasabbak a hivatalnokok?

Felelet: A hónapok első és utolsó napjain, mikor fizetésükről megirják a nyugtát.

Franco-osztrák-magyar bank

(BANQUE FRANCO-AUTRICHIENNE-HONGROISE)

Párisban.

Társasági tőke: 40 millió franc 80,000 db részvényben 500 francjával, **mire 50 percent = 250 franc (mintegy 108 frt o. é.) van befizetve.**

Igazgató-tanács:

Elnök: **Drouyn de Lhuys** ő excja (azelőtt külügyminiszter és francia követ a cs. kir. osztrák udvarnál).

Tagok:

Durrieu Henrik ur, e Société Générale de Crédit Industriel et Commercial alelnöke.
Rostand Albert ur, a Gay, Rostand és társa háztól, a Société Générale de Crédit Industriel et Commercial igazgatótanácsosa,
Raphael, Berend et Raphael urak, bankház Párisban
Seligmann testvérek és társa urak, bankház Párisban
Erlanger Emil és társa urak, bankház Párisban
} képviselve a ház egy ház egy társa által,
Lemoine Ágost ur, a J. F. Cail és társa háztól, epitési vállalkozók és gépgyárosok Párisban,
Vicomte de Saint Romann Henrik ur, a Banque Générale igazgató tanácsosa Párisban.
Polonnais Desiré ur, tőkepénzes Párisban,
Commendatore Galloti ur, a Banque Napoletana igazgató tanácsosa Párisban,
A *Franco-osztrák-bank* Bécsben,
A *magy. ált. földhitel-társulat* Pesten,
A *Franco-magyar-bank* Pesten,
Az *Osztrák-német-bank* majnai Frankfurtban,
A *Banca Generale* Romában,
A *Banca Napoletana* Nápolyban,
A *Banco General* Madridban,
} képviselve igazgatóságuk egy tagja által.

IGAZGATÓSÁG:

Simon Simon, Cohen József, Haarbleicher Pál urak.

A banknak, mely összeköttetéseinél európai központi intézetnek mondható, hatáskörébe tartoznak különösen pénzügyi müveletek átvállalása, államkormányok, országos képviseletek, községek és egyéb testületek, társaságok és magánosok kölcsönének negotiálása, valamint keresztülvitele és elintézése az ezzel összefüggő ügyleteknek, bank- és ipar-vállalatok alapitása vagy az azokban való részvétel, mindenemü épitkezések, nevezetesen vasutak kiépitésének elvállalása, erre vonatkozó engedmények megszerzése és kivitele vagy részvétel az ily vállalatokban Franciaországban és a külföldön; mindenuemü bank- és kereskedelmi üzletek folytatása, pénzek átvétele folyó számlára és kamatozó pénztárjegyek és kötlevelek kibocsátása.

Az intézetek és bankházak, melyek a Franko-osztrák-magyar bankot Párisban alapitották, legközelebb azon czélt tüzték ki és tényleg már el is érték, hogy Franciaországban erőteljes és sikert igérő képviseletet teremtsenek, mik más részről a nevezett intézetek és bankházak kibocsátási üzleteiben részt vesz. A banknak, mely f. évi január 1-je óta működésben van, már alkalma volt több bel- és külföldi nagy pénzügyi müveletben, nevezetesen a francia kölcsön kibocsátásánál, eredményteljesen részt venni és pedig ugy, hogy az eddigi jelentékeny osztalékot helyeznek biztos kilátásba 1872-re.

A részvények már a legfontosabb börzepiacokon (Páris, Bécs stb.) 50% befizetéssel jegyeztetnek.

A fent emlitett 80,000 részvényből **50.000** részvény $12\frac{1}{2}$ százalék felülfizetéssel a névérték után aza z **135 o. é. frt** árfolyamon részvényenkint és a folyó 5% kamatoknak f. évi január 1-jétől megtéritése mellett, f. évi **november 26-án** aláirásra bocsáttatik.

Jelentkezések elfogadtatnak:

Franco-Osztrák és váltóházánál Bécsben,
Magyar Általános Földhitel-Részvénytársulatnál Pesten,
Franco-Magyar Banknál Pesten,
Az általános cseh banknál Prágában,
Franco-Osztrák-Magyar banknál Párisban,
Erlanger Emil és Társa uraknál **Londonban,**
Osztrák-Német Banknál majnai Frankfurtban,
Ipar- és keresk. közp. banknál Hamburgban,
Angol-Német Banknál Hamburgban,
Stuttgarti Banknál Stuttgartban,
Lipcsei egyleti banknál Lipcsében,
Bajor kereskedelmi banknál Münchenben.
Leipziger Ignác urnál **Boroszlóban,**
Kaskel Mihály urnál **Drezdában,**
G. Müller és Társánál Carlsruheban:

a bejelentésnél részvényenkint készpénzben vagy tőzsdeszerü értékekben 25 frt teendő le biztositékul, mi a részvények átvételénél le fog számittatni, illetőleg visszaadatni. A bejelentések leszállitása — túljegyzés esetén — fenntartatik.

Az aláirt darabok átvétele a biztositék különbeni elvesztése mellett f. évi december 26-dikáig eszközlendő.

Bécs, 1872 novemberben.

Az alapitók nevében:
A Franco-Osztrák Bank.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: Mészáros Károly   Pest, 1872. Nyomatott Neuer I.nál.